



בש"פ 6611/20 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6611/20

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיבים:

1. פלוני

2. פלוני

3. פלוני

בקשותחמישית ושביעיתלהארכת מעצרלפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 בתפ"ח 19-01-29407 של בית המשפט המחוזי בחיפה

תאריך הישיבה:

ז' בתשרי התשפ"א (25.10.20)

בשם המבקשת:

עו"ד יוסף קנפו

בשם המשיבים:

עו"ד אורי בר עוז; עו"ד נדיר בראנסי; עו"ד אלון טנקג'י

החלטה

בקשה חמישית (בעניינם של המשיבים 1 ו-2) ושביעית (בעניינו של המשיב 3) להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים ימים, החל מיום 6.10.2020 או עד מתן פסק דין בתפ"ח 19-01-29407 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

1. אופן השתלשלות האירועים בעניינם של המשיבים פורטבהחלטתושלהשופטנ' סולברגמיום 20.3.2019

עמוד 1



(בש"פ 1519/19) בגדרהנדה ערר המשיבים על ההחלטה להאריך מעצרים עד תום ההליכים. בתמצית, מיוחסים למשיבים עבירות רצח בכוונה תחילה, ניסיון לרצח, ועבירות של החזקה, נשיאה והובלה של נשק, כאשר עשו שימוש בסכינים ואקדח בכוונה לגרום למותו של אביעד בן סימון ז"ל (להלן: המנוח) וחבריו. ממעשי המשיבים נפצע המנוח שלושה פצעי ירי ושבעה פצעי דקירה, אשר גרמו למותו. יצוין, כי המשיב 3 נמלט לפרקמן של כעשרה חודשים מיום האירוע ועד שהסגיר עצמו, ואילו המשיבים 1 ו-2 הסתתרו למעלה משנה בטרם אותרו ונעצרו בפעילות מבצעית.

2. משעברו למעלה מתשעה חודשי מעצר, הוגשו לבית משפט זה מספר בקשות להארכות מעצר בתשעים ימים נוספים. שתי בקשות בעניינם של המשיבים 1 ו-2, וארבע בקשות בעניינם של המשיב 3 להארכת מעצר התקבלו בהסכמת המשיבים. כמו כן, בהחלטה מיום 14.1.2020 בבש"פ 74/20 הורתה השופטת 'ברון, במקביל להארכת מעצרים השניים של המשיבים 1 ו-2, בהסכמתם, על עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינם, אשר ייתן דעת לאפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני ולמפקחים שיוצגו. בעקבות בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב 3 לבית המשפט המחוזי בחיפה, הוחלט גם על הכנת תסקיר בעניינו.

בהמשך, הוגשו תסקירי שירות המבחן, אשר רובם ככולם העריכו כי קיים סיכון גבוה להישנות של התנהגות אלימה ועבריינית מצד המשיבים ולהימלטותם מפני הדין. ביום 2.4.2020 נדון בפני השופט ע' פוגלמן (בש"פ 2226/20), במאוחד עם בקשת המדינה להארכת מעצר - השלישית בעניינם של המשיבים 1 ו-2 והחמישית בעניינו של המשיב 3 - גם ערר שהגישו המשיבים על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה, אשר דחה את בקשתם למעצר בפיקוח אלקטרוני. בהחלטתו מאותו יום, ציין השופט ע' פוגלמן, כי אמנם מדובר בתסקיר מורכב, אשר יידרש פרק זמן ארוך עד לסיומו, אולם מסוכנותם של המשיבים היא גבוהה והנולד מתמיהות מיוחסת להם בכתב האישום; וכי קיים סיכון ממשי להימלטותם מהליכי המשפט. לפיכך, בהתאם לסיכון הנשקף מהמשיבים ובהתאם לתסקירי שירות המבחן שלא כללו המלצה על חלופה למעצר מאחורי סורג וברית, נדחה ערר המשיבים על בקשתם למעצר בפיקוח אלקטרוני והתקבלה בקשת המדינה להארכת מעצר. לבסוף, ביום 5.7.2020 הוארך בתשעים ימים, בפעם הרביעית והשישית, מעצרים של המשיבים 1 ו-2 והמשיב 3, בהתאמה, בהחלטת השופטת ע' ברון (בש"פ 4430/20).

3. אשר להליך העיקרי, בבקשה צוין כי נכון למועד הגשת התקיימו שלושים ותשעה ידיו הוכחות ומספר זה של עדי תביעה העידו. ביום 18.10.2020 התקיים דיון הוכחות נוסף. לעת הזו, קבועים שלושה-עשר מועדים נוספים לשמיעת הוכחות בימים שבין 29.10.2020 עד 11.2.2021.

טענות הצדדים

4. לעמדת המבקשת, קצב ניהול ההליך הינו משביע רצון. בבקשה תוארו מספר אירועים שבחלקם אינם תלויים במבקשת, אשר גרמו לעיכוב בשמיעת ההוכחות: בקשה להחלפת ייצוג שהוגשה מטעם המשיב 1; פסילת המותב בעקבות היכרות עם עדה; אי-הגעה של כמה עדים לשמיעת הוכחות; בקשה לגילוי ראיה חסויה שהוגשה מטעם המשיבים; שני מועדי הוכחות שבוטלו עקב מצב החירום שנוצר מהתפשטות נגיף הקורונה; וכן בקשות מטעם המשיבים לעיון בחומרי חקירה שהובילו גם להגשת ערר לבית המשפט העליון.

המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיבים בכתב האישום - תקיפה בסכינים ובנשק חם אשר גרמה עמוד 2



למותו של המנוח – מדברים בעד עצמם ומלמדים על מסוכנותם. עוד טוענת המבקשת, כי לאור העונש הצפוי למשיבים אם יורשעו, קיים חשש ממשי להימלטותם מאימת הדין, וכי העובדה שנמלטו מרשויות האכיפה במשך זמן רב עד שנעצרו, רק מחזקת חשש זה. לבסוף, נטען כי האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של המשיבים, לפיו קיים סיכון רב להישנות של התנהגות עבריינית אלימה מצידם, כמו גם הימלטות מהליכי משפט ואי-עמידה בתנאים מגבילים – מחדד את הצורך בהארכת מעצרם.

5. בדיון שהתקיים לפניי ביום 25.10.2020, טען בא כוח המבקשת כי מועדי ההוכחות הקבועים מספיקים לצורך סיום פרשת התביעה. מכל מקום, הצפי לסיום ההליך כולו הינו בסוף תקופת הארכת המעצר המבוקשת ולכל היותר בתחילתה של הארכת מעצר נוספת, ככל שתידרש.

מנגד, טען בא כוח המשיבים כי על אף שכל העדים המרכזיים העידו, טרם נשמעה עדותם של עדים רבים וכי אין צפי אמיתי לסיום ההליך. כמו כן, נטען כי דיונים רבים הוקדשו להתנגדות המבקשת לבקשות לפי סעיף 74 חוקסדרהדיןהפלילי [נוסחמשולב], התשמ"ב-1982, ואילו המשיבים מצידם עושים ככל האפשר לקידום שמיעת ההוכחות. עוד נטען, כי ביחס למשיב 3 מדובר בהארכת מעצר שביעית וכי בהתחשב בקצב התנהלות המשפט אשר אינו משביע רצון, יש לקבוע כי נקודת האיזון נעה לעבר שחרורו בתנאים שימצא בית המשפט לנכון.

בתשובה לכך, טען בא כוח המבקשת כי נוכח תסקיר שירות המבחן שהביע עמדה ברורה בדבר היעדר חלופה אשר תאפשר להפחית מהמסוכנות הנשקפת מהמשיבים וכן נוכח חומרת העבירות המיוחסות להם – אין לומר כי נקודת האיזון השתנתה באופן המצדיק את שחרור המשיבים לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה ושמעתי את טיעוני הצדדים בדיון לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

7. למשיבים מיוחסת עבירת רצח בכוונה תחילה. כלל הוא כינאשמיםבעבירהזושוחררו ממעצר במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2850/20 מדינת ישראל נ' ג'בארין, פסקה 13 (17.5.2020)). לכך יש להוסיף כי עבירת הרצח בכוונה תחילה מקימה את חזקת המסוכנות הסטטוטורית לפי סעיף 21(ג)(1) לחוק המעצרים. המשיבים לא סתרו חזקה זו. שירות המבחן העריך כי מהמשיבים נשקפת מסוכנות גבוהה ולא בא בהמלצה על חלופת מעצר או על מעצר בפיקוח אלקטרוני. גם נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות למשיבים במקרהדנן, ובהן מעקב אחר המנוח וחבריו וכן מרדף אחר החבורה תוך ביצוע ירי ודקירות בסכינים, ישבהנכדילהעידעלעוצמתהמסוכנותהנשקפתמהם.

יתר על כן, בעבירות המקימות את חזקת המסוכנות הסטטוטורית, ובפרט עבירות שדיןמאסרעולם, יידרשוטעמיםמיוחדיםלשמשחרורלמעצר בפיקוח אלקטרוני (סעיף 22ב(ב) לחוקהמעצרים). בענייננו, לא מדובר אך ב"חשש מובנה" להימלטות מאימת הדין ולשיבושהליכיהמשפטנוכח חרב מאסר העולם המונפת מעל צווארם של המשיבים (השוו: בש"פ 4739/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (25.6.2018)); אלא שקיים חשש ממשי וקונקרטי, הנסמך



על ניסיון העבר, כאשר נמלטו המשיבים מפני רשויות האכיפה במשך זמן ממושך בטרם נעצרו. אי לכך, לא מצאתי כי המקרה דנן נמנה על אותם מקרים מיוחדים המצדיקים היעדרות לשחרור למעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 3979/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.5.2018)).

8. בא כוח המשיבים טען כאמור כי סופו של ההליך אינו נראה באופק וכי בעניינו של המשיב 3 מדובר בהארכת מעצר שביעית. אמנם לחלוף הזמן במעצר יש כידוע חשיבות במסגרת איזון השיקולים השונים בעת ההכרעה בשאלת הארכת מעצר, אולם ייתכנו מקרים בהם לאור חומרתהעבירה, המסוכנות הנשקפת מהנאשם והחששמהימלטותמהדין-לא מתאפשר, עלאףחלוףהזמן, להטותאתנקודתהאיזוןלטובתחירותהנאשם; כך במיוחד כשעסקין בתיקים סבוכים (בש"פ 1687/20 מדינת ישראל נ' ותד, פסקה 4 (15.3.2020)). מעבר לכך, אינני סבור, כטענת בא כוח המשיבים, כי קצב התקדמות ההליך אינו משביע רצון. כפי שצוין, עדויותיהם של העדים המרכזיים בתיק כבר נשמעו. יתר העדים - עדותם אמורה להישמע במסגרת מועדי ההוכחות הקבועים להמשך, בתוך תקופת הארכת המעצר המבוקשת, וסיומו של ההליך נראה באופק. לאור זאת, ובהתחשב בחומרת העבירות, בנסיבות ביצוען כפי שתוארו, בשים לב לכך שמסוכנות המשיבים לא נסתרה והחשש הממשי להימלטות מאימת הדין, לא שוכנעתי כי נקודת האיזון נעה לעבר שחרורם של מי מהמשיבים ממעצר מאחורי סורג ובריח.

9. אשר על כן, הבקשה מתקבלת. מעצרם של המשיבים מוארך בתשעים ימים, החלמיום6.10.2020 או עד מתן פסק דין בתפ"ח 29407-01-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י' בחשון התשפ"א (28.10.2020).

ש ו פ ט